

„Emlékezzetek meg elöljáróitokról...” Zsid 13:7

Id. Marosi Béla 1907 – 1999

Örvendezek, mikor mondják nekem: menjünk el az Úr házába! (Zsolt 122,1)

A Békehírnökben és az Evangéliumi Hírnökben többször olvastam közönségünk kiváló zenészeiről, zene és szövegíróiról. Minden tiszteletet és elismerést megérdemelnek, és sok örömet szereztek közösségünk tagjainak.

Gondolom, jó lenne megemlékezni építészainkről is néha-néha: *id. Marosi Béla, id. Lehotzky József, Barbarics Lajos, Surányi Pál* és még más imaházépítő, tervező testvérekről.

Számomra *id. Marosi Béla*, édesanyám bátyja áll legközelebb. Szeretnék néhány sort írni gyülekezeti és mindennapi életéről.

Édesanyám egyedül nevelt fel, szűkös gyári munkás keresetéből. *Id. Marosi Béla* nagybátyám és felesége *Csopják Gyöngyike* családja nagyon sokat segített úgy lelkileg, mint anyagilag. Téli kabátot, új cipőt, új ruhát többször is kaptam tőlük. Gyermekkorom egy részét az Újpesti Gyülekezetben töltöttem. Néha egy-egy vasárnap átmentünk Rákospalotára, ilyenkor mindig meg voltunk hívva hozzájuk ebédre, amit én mindig nagyon élveztem.

Nagybátyám, mint építő mester, építési vállalkozó, sok állami épületet, magánházat, imaházat épített, majd saját magának szép családi házat. Budapesten bérlakásokat épített.

Nagyon szorgalmas volt. Mikor polgári iskolai tanulmányaimat befejeztem, nála szerződtem le kőműves inasnak. Egyik inasi feladatom közé tartozott, hogy minden reggel 5 és 6 óra között hozzájuk mentem és vittem a friss tejet az öregfaluból az újfaluba, Rákospalotán. Ő a kora reggeli órákban egy szék előtt imádkozott, olvasta a Bibliát. *Szél néni*, aki náluk dolgozott, mindig ellátott friss kenyérrel, kolbásszal, szalonnával. Inas éveimben igyekezett szorgalmas munkára nevelni.

1944. augusztus 17-én a szép családi házat az amerikai bombázók teljesen romokba döntötték. Az ő családja akkor Szokolyán volt; mi voltunk a házban, ahonnan mindig lementünk az óvóhelyre. Ő azt mondta, fontos, hogy senki nem sérült meg, a jó Isten adhat másik házat is.

A második világháború után többször is át akart menni csónakkal - Pestről Budára. Ugyanis az összes dunai hidat felrobbantották a németek. Az egyik próbálkozás alkalmával az orosz katonák elfogták és fogságba vitték. Őt gyermeke, felesége, a rokonsága sokáig nem tudott semmit róla. Sokat imádkoztunk érte és

az első foglyok között ő is ott volt, akiket hazaengedtek.

Újra szorgalmasan vállalkozásokba kezdett. 1949 karácsony és 1950 újév között, amikor a lerombolt családi háza helyére újat kezdett építeni, államosították, vagyis a házon kívül, amiben családjával lakott, mindenét elvették. Az épülő házzal szemben lévő vendéglőben két civil ruhás ÁVÓS (titkos rendőr) hosszú ideig várták, és amikor hazaért, kocsijából kilépett, a két ember elé állt, megmutatták a kabát-hajtóka alatt lévő jelvényüket, majd elvették aktatáskáját, az autó kulcsait. Az építési raktári anyagokat zárolták, pecsétet lakat alá helyezték. Ezeknek az eseményeknek szemtanúja voltam. Néhány napra még börtönbe is zárták.

Miután kiszabadult, állami munkát kapott, egy újonnan szervezett állami vállalat főmérnöke lett. Bibliáját mindig magával vitte, sőt a Rákosi éra alatt az íróasztalára tette. Egy alkalommal a vállalatot meglátogatta az építésügyi minisztérium párttitkára és azt a megjegyzést tette a vállalatvezetőnek, hogy hogyan lehet egy művelt ember ilyen elmaradott, hogy még a munkahelyére is elviszi a Bibliát? Mire a vállalat vezetője azt mondta: hagyjuk őt, ő becsületesen dolgozik, amit ígér, határidőre elvégzi és főleg nem lop, hazudik. De több, szinte mellét verő kommunista párttag lopja a napot és az állami vagyont. Sok állami bérházat épített, dolgozott a budai vár újjáépítésén is. Egy ideig én is dolgoztam vele együtt, mindenki tisztelte, becsülte őt. Így volt példa előttem a mindennapi életben.

A Rákospalotai gyülekezetben hosszú évekig szolgált mint diakónus, gyülekezeti vén. Nem volt böbeszédű, de annál többet cselekedett. A gyülekezeti összejöveteleken, vasárnap a reggeli imaórán és hétköznap is igyekezett ott lenni családjával együtt. Amikor üzleti vállalkozásai jól mentek, vagy később, amikor állami alkalmazott lett és sokkal kevesebb pénzt keresett, keresetének tizedét a gyülekezetnek odaadta. Ő és édesanyám is erre nevelt.

Első inas fizetésem heti 16 forint 70 fillér volt. Ebből még lejtött a munkába utazás költsége. Megkérdeztem édesanyámat, ebből is le kell adni a tizedet? Azt mondta, nézd meg Béla bátyádat, ő minden fizetéséből beadja a tizedet.

Néhány évig ott laktam náluk, ahol az udvaron volt a régi iroda épület, így láttam az egész család mindennapi életét. Ugyanabba az iskolába, az Állami Felsőfokú Építőipari iskolába jártam, amelyikbe ő. Az idős tanáraink között olyan is volt, aki őt is tanította. Úgy emlékeztem rá, mint kitűnő, szorgalmas diákra.

Mindennap volt családi áhítat és a család minden tagjáért, értem is imádkoztak. A házukhoz szinte mindennap jöttek a kéregetők és legtöbbször valami ételt vagy pénzt kaptak.

Mielőtt a gyermekek elindultak iskolába, édesanyjuk imádkozott velük.

Hat leánya és egy fia van. A szomszédok közül sokan úgy gondolták, hogy én is gyermekük vagyok. Voltak, akik úgy különböztettek Béla fiától, hogy ő magasabb fiú, én meg az alacsonyabb.

Mindegyik gyermek hívő házastársat kapott. A szülők imáit a jó Isten meghallgatta, kéréseiket megadta. A lányok ritkán mentek el hazulról egyedül. Vagy a családdal, vagy fiútestvérükkel, Bélával együtt mentek ifjúsági összejövetelekre, addig, míg menyasszonyok nem lettek. Néha nekem is volt ilyen unokatestvért kísérő szerepem.

Nagybátyám *id. Marosi Béla* közel 50 imaházat tervezett, több építkezésnél ő

Az általa épített imaházak egyike, a 60 éves szokolyai imaház.

maga volt a kivitelező is. Saját munkatársait, akiket ő fizetett, vitte az imaház építkezésekhöz. Az egyházi irattárban is sok irat mutatja ki munkásságát. Éveken át volt az Építésügyi Bizottság tagja, vezetője.

1956-ban eljöttem Magyarországról. Nem fejeztem be építésmérnöki tanulmányaimat. A kiutazás közben kaptam elhívást a lelkipásztori szolgálatra. Amikor később, a 70-es évek végén Amerikába látogattak és eljöttek az Alhambrai (California) gyülekezetbe, felkerestek bennünket is.

Az 1990-es évek elején, amikor Magyarországon, Szegeden és az északmagyarországi terület gyülekezeteiben szolgáltam, eljöttek hozzám, imádkoztak értem és biztattak a további szolgálatra.

Ilyen építész, imaháztervező, kivitelező, gyülekezeti szolgálatot végző, nagycsaládát nevelő volt *id. Marosi Béla*. Emléke legyen áldott.

Hunter Vadász, János

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

BUDAPEST, Wesselényi utca

Vendégünk volt *Novák József* lelkipásztor, ill. hazajött Alhambrából, mert hiányoztunk neki, s nekünk ő. Kevés idejéből sok meghívásnak kellett eleget tennie, de Wesselényi utcai imaházunkban ragaszkodtunk legalább egy szolgálatához, s erre szept. 20-án, délután került sor.

Az Áhitat ajánlott igéje alapján (Ef 4.17-24) szólt a biztatás: „*Vessétek le a régi élet szerint való ömbert...*” Ahhoz, hogy teljes egészében lássuk magunkat, lépünk hátrébb egy lépést a tükör előtt. Így látható meg öltözetünk hiányossága, tarthatatlansága, s a teljes csere szükségessége. Ez rendelkezésünkre áll: „*Öltözzétek fel az új embert...*”

Szolgálat alatt énekek zsongtak a szívémben: „*Meg vagy-e tisztulva...*”, „*A legszebb öltöny a megtért hű lélek öltönye...*”, „*Tisztítsd meg szíved Jeruzsálem népe...*”.

Leginkább mégis Túrmezei Erzsébet *Új embert* című versét éreztem igazi visszhangnak lelkemben. (7. Oldal)

Ugrai K. Arthur

KÁRPÁTALJA

A Beregszászi Magyar Baptista Gyülekezetben 4 fiatalít merített be Nehra Bálint lelkipásztor

A bemerítésre augusztus 16-án került sor, a kép bizonyosága szerint valamelyik folyóban.

Egy harmadik bemerítés is történt a nyár végén Kárpátalján: Zápszonyban.

Örülünk annak, hogy mind a 3 fiatal lelkipásztor részt vesz majd a lelkipásztor találkozón, s személyesen is megismerhetjük őket.

A Kárpátaljai Magyar Baptista Közösség egyébként szeptember 26-án közgyűlést tartott, s azon a missziós tárgyalásokon kívül vezetőválasztás is történt. Ennek eredményeként az ottani magyar testvériség új vezetője *Nehra Bálint* lelkipásztor lett. Urunk áldását kívánjuk testvérünk szolgálatára!

Félix-fürdőre készülünk

Hogy mit várok az össz-magyar lelkipásztor találkozótól?

Épülést bibliaismeretemben, elmélyülést a hitéletemben, közösségápolást testvérekkel (találkozást ismerősökkel és ismerkedést új szolgatársakkal). Vágyam még az, hogy ne csupán egyéni, hanem közösen átélt megújulásban legyen részünk.

Borzási Pál

Az összmagyar lelkipásztori találkozótól azt várnám hogy Isten Lelke egységes látást munkáljon ki közöttünk a magyar baptista misszióval kapcsolatban. Tudom, hogy sokat várok, de a sokszínűség és a különböző kultúrákban való életvezetési sajátosságaink ellenére, nemcsak a távoli jövőben, hanem már a “mi időnkben” is azonos lehetne a nyelvünk mellett a hitünk is...

Veress Efraim

Szereteném a szolgatársaimat jobban megismerni és közösséget gyakorolni velük. Sokszor végzünk nehéz és magányosnak tűnő harcot, segít ha tudunk egymásról és imádkozunk egymásért.

Albert Zsolt

Néhány csendes napot, találkozást szolgatársakkal, egyszerű és őszinte időtöltést az Úrral.

Borzási Csaba

Azt várom, hogy az Úr munkálja köztünk az egységet a látásban és a munkamódszerekben a hatékonyabb szolgálat céljából.

Bálint Pál

Őszinte, közvetlen beszélgetéseket kívánok. Az Úr őrizzen benneteket a hosszú úton!

Bálint Ibolya

Én egy alapos, őszinte szeretet-közöséget, lelki megújulást és a szent szolgálatra való újabb odaszánást remélek. Ezért imádkozom és jó reménységgel készülök a találkozóra.

Kulcsár Sándor

Örülök, hogy ennyien válaszoltak a kb. 30 megkérdezett közül. És én?

Szeretnék eljutni a Hargita Táborba – annyi szépet hallottam róla mostanában is. Szívesen meglátogatnék 2-3 vidéki gyülekezetet, a kisebbek közül valót és 1-2 nagy gyülekezetet, talán a Nagyváradit is, amiről úgy tartják, hogy az a legnagyobb magyar baptista gyülekezet a

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeretet messzebbre látni a közvetlen környezeténél -az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

világon, s most a legközelebb van a találkozó színhelyéhez. Talán felismerem az erdélyi magyar baptista misszió eredményességének titkát, s tanulhatnék buzgóságukból.

Örülök, ha eljuthatnék Arany Nagyszalontájába, vagy a váradi Ady múzeumba, méginkább Bihardiószegre, eredeti Kornya emlékeket keresni.

Azért pedig rendszeresen imádkozom, hogy -ha ezek nem is valósulnak meg-ajándékozzon meg bennünket Önmagával, s azontúl egymással is. Bárcsak valahogy felismernék, hogy szolgatársak vagyunk, ugyanannak a megbízó Úrnak bátor és néha erőtlenség eszközei. Testvérek, egyformák: szolgatársak; ha egy kicsit megismernénk egymást: munkatársak is.

Herjeczki Géza

ÉLETEM

Hol az a kislány?

Mikor én születtem, a szüleim már hívők voltak. Az előző évben tértek meg. Én harmadiknak születtem, két bátyám után. Ekkor az apánk Ljubljánában vállalt munkát. Ez egy nagyon jól fizető munka volt. Igen előkelő cukrászat, apa pedig cukrász volt. Teljesen „leégett” és szüksége volt pénzre az önálló újra kezdéshez. Így születtem én Ljubljánában, 1931-ben, Szlovéniában.

Egy kicsi Baptista gyülekezet volt a városban és ez így van ma is.

Születésem után néhány nappal történt valami, ami az én látásom szerint meghatározta egész életemet. Persze ezt anyám elbeszéléséből tudom. Sokszor hallottam, amint mesélte valamelyik testvérnek, nővérnek. Nem tudom megfogalmazni, de valamifajta kiválasztottságnak éreztem, Isten irántam mutatott különös oltalmát.

Ahogy mondtam, alig voltam egy hetes, mikor kopogtak lakásunk ajtaján. Mamán látta az ajtó üvegén át, hogy két csendőrkopogtat bajonétes puskával a vállukon! Ösztönösen „beágyazott” engem az ágyba.

Reggel a 74. Zsoltárt olvasta és abból a 19. vers jutott az eszébe: „*Ne adjad fenevadnak a te gerlicéd lelkét.*” Amint kinyitotta az ajtót, berontottak a csendőrök és azonnal keresni kezdtek. „Gde je puncka?”, kérdezték szlovénul (Hol van a kislány?). Mamámnak nem is volt alkalma bármit is szólani. Nem találtak meg. Szerencsére a szuronyukat nem használták. No meg, ahogy mamám sokszor megjegyezte, már akkor hívő módon viselkedtem. Meg sem mukantam.

Azért kerestek, mert apa csak a matrikulába jegyeztetett be. Így az egyház karhatalommal akart elvinni és leöntéssel a katolikus egyház tagjává tenni.

Ezt én, nagyon boldogan, saját meggyőződésemből, tizenhétéves koromban, hitem vallomására tettem meg. Mert én, merem mondani, pici koromtól ismertem az Úr Jézust, csak vártam, hogy Ő maga szólítson meg - és ez meg is történt. (folytatom)

Nagyajtai Eszter

MEGÉRKEZETT A TORONTÓ!...

folytatás az 1. oldalról

Ehhez a kívánsághoz csatlakozott a férfiak nevében Somogyi Gábor testvér is, mondván, hogy itt édesapák is vannak! A mi kérésünk nem egyéb, mint amit az Ige mond: Ha egy városba bementek, fogadjátok el azt, amit adnak... Gyógyítsátok a betegeket és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa.” (Luk 10:8-9)

Dániel és Adina szíves szavakban feleltek a testvéri köszöntésekre. Mindnyájan örültünk annak, hogy máris itthon érzik magukat, és megtalálták szolgálati helyüket. Az ajándékok felbontásánál a kicsi Saloména volt a legnagyobb öröme, mikor meglátta új játékeit.

Ezen a vasárnapon több új testvért is köszönthettünk. Dajka Attila és felesége, Tünde kisleányukkal Debrecenből érkeztek, egyenlőre látogatóba, de szeretnének végleg itt maradni. Testvéreink a délutáni istentisztelet keretében bizonyosságot tettek megtérésükről, és életükről. Mindketten az ének-zene területén szolgálnak. Erről meg is győződhattunk, Attila gitározott és énekelt, felesége pedig zongorán kísérte. Az Ur áldja meg őket is köztünk!

A délután folyamán szolgáltak még a fiúk és leányok, költeményekkel és bibliaversekkel készítették elő az igehirdetést, majd élőben is bemutatták az ige szerinti lelki fegyverzetet, darabonként felöltve azt, a „hitnek” pajzsával együtt.

Hálásak vagyunk az Úrnak ezért az áldott vasárnapért!

Oláh Gabriella

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

ÁLLHATATOS

- 1. Egyengedd el lábaid ösvényit, s minden te útaid állhatatosak legyenek.
- 2. De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözüli.
- 3. Ki mikor oda jutott és látta az Isten kegyelmét, örvendezze; és inté mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban.
- 4. Azoknak, akik a jó cselekedetben való állhatatossággal dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, örök élettel.
- 5. A reménységben örvendezők; a háborúságban tűrők; a könyörgésben állhatatosak;
- 6. Ezt pedig a ti hasznotokra mondom; nem hogy tört vessek néktek, hanem hogy illendőképen és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz háboríthatatlanul.
- 7. Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.
- 8. Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázván abban hálaadással;
- 9. Szüntelenül emlegetve a ti hitetek munkáját, és a ti szeretetetek fáradozását, és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát.
- 10. Miért is atyámfiai, legyetek állhatatosak és tartsátok meg a tudományt, a melyre akár beszédünk, akár levelünk által taníttattatok.
- 11. Az Úr pedig igazgassa a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és Krisztus iránt való állhatatosságra.
- 12. A minden kegyelemnek Istene pedig, aki az ő örök dicsőségére hívott el minket a Krisztus Jézusban, titeket, akik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletessékké, erőssé, szilárdakká és állhatatosokká.

Megfjétekre november végéig várunk.